

Motion till riksdagen

1988/89:Ub317

av Ulf Melin (m)

Grundvux och komvux

Bestämmelser om timramar för kommunal utbildning för vuxenutbildning finns i förordningen (1987:736) om timramar för kommunal utbildning för vuxna. Det totala antalet undervisningstimmar fastställs av riksdagen. Regeringen fördelar därefter samtliga undervisningstimmar på fyra riksramar, en för grundvux samt tre för komvux avseende grundskolekurser (etapp 1), — gymnasieskolor i allmänna ämnen (etapperna 2-4), samt gymnasieskolekurser i yrkesämnen. Riksrामarna fördelas av SÖ på länen och länskolnämnderna fördelar länsramarna mellan kommunerna. Dessa har sedan möjlighet att omfördela undervisningstimmar mellan de kommunramar som fastställts av länskolnämnderna. Däremot får ingen kommunram ökas eller minskas med mer än 10 procent. I sin senaste anslagsframställning föreslår SÖ att länskolnämnderna skall få rätt att besluta om "smärre omfördelningar mellan kommunramarna utöver de 10 procent som kommunerna själva kan besluta om". Det förslaget har regeringen i budgetproposition 1989 delvis tillmötesgått, genom att i stället föreslå att varje kommun ges rätt att omfördela upp till 300 timmar även om 10-procentregeln därmed överskrids. Detta förslag anser jag vara i rätt riktning, men inte, enligt mitt förmenande, tillräckligt. Även med denna regel så ger det alltför begränsade möjligheter till omfördelning för små och medelstora kommuner. Det system vi har idag uppfattas av länskolnämnder och skolstyrelser som stelbent och att det visar brist på flexibilitet.

När det gäller undervisningstimmar som ej utnyttjas har SÖ och länskolnämnderna arbetat mycket med att få kommunerna att återlämna timmar till länskolnämnderna på ett så tidigt stadium att timmar kan omfördelas till en annan kommun. Med det system som vi har idag så leder det till den här typen av arbete för länskolnämnderna, eftersom kommunerna, i vissa fall, hellre ser till att man har kursverksamhet inom sin kommunram än att ge timmar tillbaka. Hade kommunerna i stället en större frihet tillsammans med länskolnämnderna att omfördela timmar, så skulle det leda till bättre prioriteringar mellan kommunramarna ute i våra kommuner. Då kan vi också ta hänsyn till de ökade kraven på utbildningsnivå, arbetsmarknadsförhållanden och utvecklingen inom arbetslivet ställer.

Jag inser att det är viktigt att de mål och riktlinjer som regering och riksdag fattat beslut om inom vuxenutbildningen, följs. För att inte riskera att utbildningspolitiska mål, till äventyrs, åsidosätts, så föreslår jag att länskolnämnderna får fatta beslut om när det är frågan om en större omfördelning än 10 procent eller 300 timmar, för att sedan rapportera detta till SÖ.

Med ett friare system är jag övertygad om att vi får ett effektivare utnyttjande av timresurserna.

Mot. 1988/89
Ub317

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om att förordningen om timramar för kommunalutbildning för vuxna ändras i enlighet med vad som i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1989

Ulf Melin (m)